

WAT DE HOLLANDSCHE VROUW DRAAGT

Een trois pièces-sportpakje met bijpassende sjaal, die ook als bayardère-ceintuur gebruikt kan worden.

Holland is een waterland; zonder onze plassen, meren, binnenwateren en rivieren zou ons leven anders zijn. Wie zou ooit de schoonheid willen missen van een winterdag, wanneer de middagzon rood gloeiend ondergaat en de frissche gezichten van de schaatsenrijders dat licht wel lijken op te vangen, te weerkaatsen? Wit beïjzeld liggen de platgetreden weilanden, in de verte een boerderij, waarop alle leven verstild schijnt. Dat is de Hollandsche winter.

Met de zon en den zomer keeren de eerste zwaluwen terug, op het water glijden de eerste wit-bezeildoekte booten. Met de Varsity op Hemelvaartsdag als inzet, die gewoonlijk door striemenden slagregen vergezeld wordt (dit jaar mochten we gelukkig als gunstige uitzondering tellen), is het zeil-seizoen geopend. Wordt menig zonnig week-end buiten op de boot doorgebracht.

Wat draagt het Hollandsche meisje, wanneer het scheepje te wachten ligt? Het is eentonig; wol, wol en nog eens wol.

Wollen jerseys in de meest sprekende kleuren. Er zijn origineele ontwerpen onder. Puntvormig in gebreide motieven, waarvan de punt zich van voorpand op mouw voortzet. Als het ware het idee gevend van een driehoekige sjaal die dan

over één schouder nonchalantweg neervalt.

Gestreepte wollen pakjes, deux-pièces, trois pièces. Een wollen jersey, een wollen rokje plus manteltje in bijpassende tint. Een heel aardige vinding van dit seizoen is de wollen of wol-met-zijde sjaal, die in de kleur van het pakje gekocht wordt, bij koud weer om den hals wordt gedragen en tegelijkertijd dienst kan doen als breede bayardère-ceintuur of gordel. Voor smalle, heuplooze figuurtjes (of die ooit uit de gratie komen?) what you call!

Ziet u het monogram, dat bijgaande Fransche demoiselle op haar manteltje meedraagt? Dat is 'n onderdeel, dat nooit verwaarloosd mag worden door 't sportmeisje, wanneer zij tenminste werkelijk prijs stelt op 'n uitrusting, die tot in de puntjes verzorgd is.

De Fransche modehuizen brengen heel aardige zeil- en sportkleeding onder de vrouwen. Een donkerblauw rechthoekig jasje met grooten gladden matrozenkraag. Koperen beankerde knopen en groote, ruime zakken, waarin zoo (à la die Hollandsche jongen van Beets) van alles en nog wat verdwijnen kan. Een „fair haired” Hollandsche of Engelsche beauty zal zoo'n donkerblauw, wit, goud geheel allerliefst staan.

Verder een soort parapetakje, imitatie van het uniform der marine-officieren. Donkerblauw costuum, de pantalon afgebiesd met

wanneer ze

**Zeilt
Tennist
Zwemt**

DOOR
JO
OOMS

een goudglanzende streep. Revers van het jasje plus bovenstuk van de jersey in corresponderende kleuren.

De paarlen (eeuwige tegenstelling, die het vrouwelijke accentueert) ontbreken ook hier niet. Ik waag mij niet aan voorspellingen van welken aard ook, maar men behoeft nu niet bepaald over bijzondere gaven te beschikken om de uitwerking te kunnen voorzien, die een entrée in een dergelijk costuum zou maken op het zeilschip, waar men voor een week-end genoodigd is.

„Shocking,” zal de oude dame zeggen, die alles afkeurt. „Idioot, zielig, wat een schaap,” de meisjeskennissen. Let u vooral op de intonatie. Er klinkt geen afgunst, slechts me-de-lij-den door.

En de heeren kennissen zullen zich na begroeting omdraaien, een sigaret opsteken en al rookwolkjes blazend op de voorplecht tegen elkaar zeggen; „Laat ze bij de Lido of aan de Riviera blijven. Ze bederft hier de heele stemming.”

Na deze zomer week-ends komt dé week der weken, de Kaagweek, de onvervalschte echte zeilweek op de Kager plassen, waarop alles wat in Holland reilt en zeilt elkaar rendez-vous geeft. Vanzelfsprekend is men dan niet klaar met een sporttenue. Een mondain avondtoiletje, de rok golvend en ruim hangend, van achteren bijna tot op den grond, van voren tot op kniehoogte, een levende roos op den linkerschouder (ouderwetsch, maar het begint er weer in te komen) ziedaar heusch geen overbodige luxe.

De Kaagweek is nu eenmaal voor de echte liefhebbers meer waard dan een maandenlange kostbare reis in het buitenland. Zon op het water, een luw windje, de boot ligt zeilklaar. Starten, de spanning, men nadert het einddoel, no. één! Dan het triomfantelijke gevoel overwinnaar te zijn, te land als te zee. Immers in den avond wordt het feesten voortgezet. Danstentjes — ici on dance. Zeiltenuue danst, dwarrelt tusschen de meest verfijnde avondtoiletjes. Een zongebruinde hand rust op 't zilverwit van een zijden japon. Buiten sterren, avondschemer. Midsummernightdreams in Hollandsch formaat en omvang.

Een andere tak van sport, het tennissen. Voor haar, die wél tennister, echter geen tennisster zijn (deze banen, zoeken en vinden eigen wegen, ontwerpen haar eigen mode, zie Helen Wills's kousenlooze dracht) bijgaande afbeelding. Niet van eigen bodem, on-Hollandsch, maar misschien zal het navolging vinden.

In de Amerikaansche en Engelsche society is ieder meisje lid van een bepaalde club, met nummer en naam ingeschreven. Deze draagt haar eigen clubkleuren en de mode-